ปีที่ ๑ รายเดือน ฉบับที่ ๒

البداية

١٣٤٤

อัล-บิดายะห์

๒๔๖๘

รบีอุ้ ที่ ๒ ฮ.ศ. ๑๓๔๔ (ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๘)

ของขวัญ

ของขวัญ ที่ดี ที่สุด ที่ ท่าน จะให้ไว้ เปน ที่ ระลึก แก่ บุตร์ หลาน แล ญาติ มิตร์ ของ ท่าน นั้น มี อย่าง เดียว ซึ่ง อาจจะ ทำคุณ ทำ ประโยชน์ ให้ แก่ ผู้ที่ได้ รับ สม กับ ความ รัก ของ ท่าน คือ "อัล–บิดายะห์"

⚜ ⚜ ⚜ ⚜ ⚜

เท่าที่ท่านได้ชุบเลี้ยง ต่อเราผู้เปนทารก ซึ่งไร้ผู้อุปถัมภ์ โดยให้ เสื้อ ผ้า แล อาหาร นั้น ก็ นับ ว่า ดีใจ อยู่แล้วใน การ บำรุง ร่าง กาย แต่ สำหรับ ชีวิตร์ ซึ่ง เปน สิ่ง ล้ำค่า นั้น ท่าน จะ ช่วย เหลือ เขา หล่า นั้นได้ โดย ทางไหน บ้าง เล่า ? ท่าน จะ กำจัด ปัญหา ขัด ข้อง ข้อ นี้ได้ ด้วย ซื้อ "อัล–บิดายะห์" ให้ แก่ เขา เหล่า นั้น.

มุฮำมัด ซอลิฮี เจ้าของ บรรณาธิการ แลผู้จัดการ
สำนักงานเลข ที่ ๑๒๕๔ ตำบลโรงเรียนราชการุญ คลองบางกอกน้อย ธนบุรี
EL—Bidayah 1254 BANGKOKNOI Thunburi (Siam)
พิมพ์ที่โรงพิมพ์เจริญศรี ตอนสพานช้างโรงสี

สาระบาน

อัล—บิดายะห์

ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๑ ประจำเดือน รบี่อุ์ที่ ๒ ฮ.ศ. ๑๓๔๔

بسم الله الرحمن الرحيم

อัล_อะกออี๊ด

หรือ

"เครื่องยึดเหนี่ยวในสาสนาอิสลาม"

คำนำ

ด้วย พระ นาม แห่ง พระ อัลลาห์ (ซบ)

ข้าพเจ้า เขียน เรื่อง นี้ขึ้นก็โดยได้รับเกียรติยศจาก ท่าน บรรณาธิการ เกณฑ์ให้เขียน ข้าพเจ้า ก็ จำ ต้อง เขียน เพื่อ เอาใจท่าน บรรณาธิการ ที่รักของข้าพเจ้า (ฮร) ประการหนึ่ง แล เพื่อ หวัง จะ เปน ประโยชน์ แก่ พี่ น้อง มุสลิมีน ที่ไม่ รู้ ภาษา อรับ จะได้ มีโอกาส ทราบ หลัก สาสนา อัน แท้จริง อีก ประการ หนึ่ง ถ้า นักปราชญ์ ใน ทาง สาสนา อิสลาม (ฟุกฮาอ์ แล อุละมาอ์) เห็น มี ผิด พลั้ง หรือ บก พร่อง ประการใด ใน เรื่อง ของ ข้าพเจ้า แล้ว โปรด อภัยให้ แก่ ข้าพเจ้า ผู้ซึ่ง อยู่ ใน วัย กำลัง เปน เด็ก ที่ มี ความ รู้ เพียง เล็ก น้อย ด้วย แต่ อย่างไร ก็ ตาม ขอ ท่าน พึงเข้า ใจว่า ข้าพเจ้า ได้ พยายาม เขียน มานี้ หรือ ที่ จะ เขียนมาอีก ก็ดี พอ จะแสดงให้ ท่านทั้งหลายเห็นได้ แล้วว่า ข้าพเจ้าได้ พยายามกระทำหน้า ที่ ของ ข้าพเจ้า เพื่อ หมู่ คณะ แล เพื่อ ชาติ สาสนา ของ ข้าพเจ้าส่วนหนึ่งแล้ว โดย ยึด พระ อัลลาห์ (ซบ) เปน ที่ พึ่ง ของ ข้าพเจ้า

เอ. กริ่ม มัศอูดี้

อัล–อะกออี๊ด คืออะไร ?

อัลอะกออี๊ด คือ สิ่ง ที่ มนุสส์ ถือ ว่า เปน สาสนา ได้แก่ สิ่ง ที่ เชื่อถือ เกี่ยวเนื่องถึงพระองค์ อัลลาห์ (ซ บ) ผู้เปนเจ้าแลทูตานุทูต (รุซุลรด) ของ พระองค์แลได้ แก่สิ่งที่พวกทูตานุทูตได้นำมาสั่งสอนชี้แจง แก่มนุสส์ ทั้งหลาย

อา ! ข้า แต่ ท่าน ทั้งหลาย ! เมื่อ ท่านได้ พิจารณา ดู เสื้อ ผ้า ที่ ท่านใช้ ปกคลุม ร่าง กาย อยู่ นั้น ท่าน ก็ จะ เห็นได้ ว่า ต้อง มี ผู้ ปลูก ฝ้าย ผู้ ปั่น ฝ้าย ผู้ ทอ, แล ต้อง มี ช่าง เย็บ จึ่ง จะ เปน เครื่อง นุ่ง ห่มได้ ถ้า ท่านใช้ ความ ตรึก ตรองใน สิ่ง ที่ ท่าน บริโภค, เช่น ขนม ปัง เปน ต้น ท่าน คง จะ เห็น ว่า ต้อง มี ผู้ ปลูก ข้าว สาลี, มี ผู้ เก็บ เกี่ยว, มี ผู้ นวด, มี ผู้ โม่, มี ผู้ ทำ การ ผสม, และ มี ผู้ ปิ้ง เผา จึ่ง จะ เปน ก้อน ขนม ปัง อย่าง ท่าน รับประทานได้ เมื่อ ท่าน พินิจ พิเคราะห์ ดู ตึก ราม ที่ท่าน อยู่นั้น ท่าน ก็ จะ เห็นได้ อีก ว่า มัน จะ เปน ขึ้น มาไม่ได้ นอก จาก จะ ต้อง มี ช่าง แปลน ช่าง ก่อ สร้าง, ช่างไม้, ช่างเหล็ก แล ช่างโบกปูน แล ทา สี ฯลฯ แล เมื่อ ท่าน จะใช้ ความ คิด ของ ท่านไป พิจารณา เครื่องมือ ต่าง ๆ ที่ จะ ต้องใช้ ทำ สิ่ง เหล่า นั้น ที่ กล่าว มา แล้ว ท่าน ก็ จะ เห็นได้ ว่า กิจ การ นั้น มี หลาย ชนิด แล ศิลป วิชชา การใน กิจ การ เหล่า นั้น ก็ ย่อมมีหลายประเภท จน เปน การ ลำบาก ที่ท่านจะคณนา นับให้ ถ้วนถี่ได้

เมื่อ ท่านได้ ผ่าน สิ่ง เหล่า นั้น มา แล ท่านได้ พิจารณา ดู สิ่ง ที่ อยู่ รอบ ตัว ท่าน แล สิ่ง เหล่า นั้นได้ อยู่ ใน วง ความ คิด ของ ท่าน, เช่น สิ่ง ที่ ท่าน จำ เปน ต้อง มี สิ่ง นั้น ตัว อย่าง มี หนัง สือ แล เครื่อง เขียน

เปนต้น, ท่านก็จะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านั้นย่อมต้องมีผู้ทำหลายคน ซึ่งต่างคนก็ต่างความรู้ต่างความชำนาญทั้งสิ้น

จากสิ่งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ท่านก็คงจะเห็นได้แน่นอนแล้วว่าทุก ๆ สิ่งนั้นย่อมต้องมีผู้ทำ แต่ถ้าท่านจะแยกสิ่งเหล่านั้นดู ท่านก็จะเห็นได้ว่าบางสิ่งก็ต้องใช้ความคิดมาก เช่นเครื่องกลไกแลเครื่องจักร์ต่าง ๆ แลบางสิ่งก็ไม่ต้องใช้ปัญญาความคิดมากมายนัก เช่นการทำรองเท้าแลการทาสี ฯ ลฯ แลเมื่อท่านหวลกลับมาพิจารณาดูตัวของท่านเอง, ท่านก็จะเห็นตัวของท่านยกการกระทำแห่งบุคคลขึ้นเปนตราชู ท่านก็จะได้ทราบค่าแห่งการงานของเขาหรือความบกพร่องแห่งสภาพของเขา แลมนุสส์ทุกรูปทุกนามก็ย่อมเหมือนกับท่านในสิ่งเหล่านั้น

ทั้งนี้พอจะกล่าวได้ว่า ความเรียบร้อยแห่งการงาน ย่อมชี้ให้เห็นถึงความคิดอันสูงแห่งผู้กระทำ แลกิจการที่ใหญ่ ผู้ที่ทำก็ย่อมใหญ่โต

ท่านได้เห็นสิ่งทั้งหลาย บางสิ่งก็ทำง่าย บางสิ่งก็ยาก แลบางสิ่งท่านก็ไม่สามารถจะทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง ถึงแม้ท่านจะใช้ความพยายามแลกำลังสักเพียงไรก็ตาม เว้นแต่ท่านจะไปหาผู้อื่นช่วยด้วย กิจอันนั้น ก็จะสำเร็จได้ง่ายตามความประสงค์ของท่าน นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกมาก ที่ท่านไม่สามารถจะทำด้วยตนเองให้ถึงซึ่งความสำเร็จได้ ต่อให้ท่านไปขอความช่วยเหลือจากมนุสส์ในโลกทั้งหมด เขาเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะช่วยทำสิ่งเหล่านั้นให้

ท่าน สำเร็จได้ ถึง แม้ จะ รวม กำลัง แล ความ สามารถ สัก เพียงไร ก็ ตาม สิ่ง เหล่า นั้น เช่น ดวง ตะวัน ดวง เดือน ดวง ดาว, ภูเขา, ทเล มนุสส์ แล สัตว์ ฯ ล ฯ ซึ่ง ท่านได้ เห็น สิ่ง เหล่า นี้ อยู่ ทุก เมื่อ ทุก กาล

ตาม ที่ กล่าว มา นี้ ก็ พอ จะ ทำให้ ท่าน เชื่อ มั่นได้ แล้ว ว่า สิ่ง เหล่า นั้น คือ ดวง ตวัน ดวง เดือน ดวง ดาว, ฟ้า, แผ่นดิน, ภูเขา, ทเล, มนุสส์ แล สัตว์ ฯ ล ฯ เปน สิ่ง ที่ใหญ่โต มโหฬาร แล สูง สุด พ้น ความ คิด ของ มนุสส์ จะ กระ ทำได้ แล สิ่ง เหล่า นั้น, หาได้ เกิด ขึ้น เอง ตาม ธรรม ชาติไม่ ที่ จริง ก็ ต้อง มี ผู้ ให้ บัง เกิด สิ่ง เหล่า นั้น แล ผู้ ที่ ให้ บัง เกิด แล สร้าง สิ่ง เหล่า นี้ ก็ ย่อมไม่ เหมือน กับ ผู้ ที่ อยู่ หรือ สิ่ง ที่ มี ในโลก นี้ หา มี ตัว อย่าง หรือ จะ มี สิ่งใด หรือ คนใด เสมอ เหมือนไม่

เมื่อ ข้าพเจ้า กล่าว เช่น นี้ ข้าพเจ้า ก็ คง จะ เดา ถูก ว่า ตัว ท่าน คง จะ นึก ประวัติ แล ความ คิด ของ ท่าน ก็ คง จะ กระ ทำ หน้า ที่ อยากทราบ ถึง ผู้ที่ให้ บัง เกิด แล ผู้สร้าง ซึ่ง กำลัง แล ความ สามารถ สูง กว่า กำลัง แล ความ สามารถ ธรรมดา แล กิจ การ ก็ใหญ่ โต กว่า กิจการ ทั้งหลาย

ใน ที่ สุด ท่าน ก็ จะ นึก แปลก ประ หลาด แล มหัศจรรย์ ใน ผู้ ให้ บังเกิด แล ผู้ สร้าง นั้น เปน อย่าง ยิ่ง โดย ท่านไม่ ทราบ หน ทาง ท่านไม่ เห็น วิถี แล ท่าน มี อุปสัค ใน มรรคา (หนทาง) นั้น

ทั้ง นี้ ทั้ง นั้น ก็เพราะ ว่า เปน หน ทาง ที่ ผู้ เดิน ได้ หลง โดย ไม่ มี ผู้ นำ แล ไม่ มี แสง สว่าง ที่ จะ ฉาย ให้ เห็น หน ทาง นั้น.

(ยังมีต่อ)

สิ่งซึ่งเปนภัยแก่สาสนา

เราได้อ่านพบคำประกาศของท่านเชคมุฮำหมัดมุติอ์ ซึ่งมีตำแหน่งชั้นศาสดาจาริย์แห่งอุดมศึกษา ณ อัล–อัซฮัร ในหนังสือพิมพ์รายสับดาหะชื่อนัชเราะห์อัล–อัซฮัร ในจ๊ยามิอ์อัล–อัซฮัร (๑) ณ ประเทศมิสร์ (อิยิปต์) มีใจความว่า :–

" สิ่งที่เปนภัยอย่างร้ายแรงแก่สาสนาอิสลามแลพวกมุสลิมีนทั้งหลาย คือการพิมพ์นิยายต่าง ๆ ซึ่งแอบอ้างเอานามของท่านพวกที่มีเกียรติศักดิ์สูง ๆ ในพวกมุสลิมีน เปนตัวสมมุติของเรื่องนั้น ๆ ดังข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือฉบับหนึ่งชื่อ " ตัฟรีฮ์ อัล–คอติร " โอ ! ท่าน, เปนหนังสือขนาดเล็กก็จริง แต่บรรจุเอาเรื่องโกหกอย่างมหันต์ไว้ทั้งเล่ม

ในหนังสือฉบับนี้มีนิยายหลายเรื่องด้วยกัน เพื่อกันความยืดเยื้อ ข้าพเจ้าจึงคัดมาลงให้ท่านอ่านแต่เรื่องเดียว เรื่องนี้เปนเรื่องที่เกี่ยวแก่ผู้มีศักดิ์บางท่าน อันปรากฏอยู่ในน่า ๑๒ คือ " อัล–ไซยิด อัล–ริฟาอี " ได้เล่าเรื่องของ " อัล–ไซยิดอับดุลกอดิร จัยลานี " (ร.ด) ให้ข้าพเจ้า (ผู้เรียบเรียง) ฟังว่า " ครั้ง ๑ เมื่อคนในบริวารคนใช้ของท่านอัล–ไซยิด อับดุล คอดิร ฯ ได้ตายลง ภรรยาของเขาจึงไปวิงวอนต่อท่านให้ช่วยทำให้สามีของหล่อนกลับเปนขึ้นใหม่ เมื่อท่านไซยิด ฯ ได้ฟังคำวิงวอนของนางคนใช้แล้ว ท่านก็เกิดความ

(๑) สมุหวิทยาลัยสำหรับชนชาวมุสลิมีน

สังสาร สังเวส ขึ้น มา ทัน ที ท่าน จึง แหงน หน้า ขึ้น ดู เบื้อง บน ก็ เห็น ท่าน อิสรออีล (ฑูต ผู้ ชัก ชีวิตร์ มนุสส์) กำลัง หิ้ว ตะ กร้า ซึ่ง บรรจุ ชีวิตร์ ของ ผู้ ที่ได้ ตาย ใน วันนั้น ทั้งหมด ท่านไซยิด ก็ ร้อง ขอให้ ท่าน อิสรออีล ส่ง ชีวิตร์ ของ คน ที่ ท่าน ต้อง การ มาให้ แก่ ท่าน แต่ ท่าน อิสรออีล ก็ หา ยอม ทำตาม ความ ประสงค์ ของ ท่านไซยิดนั้นไม่ ท่าน จึ่ง เอื้อมมือ ไป ยื้อ แย่ง ชีวิตร์ จน ตะ กร้า นั้น หก คว่ำ บรรดา ชีวิตร์ ที่ มี อยู่ ใน นั้น ทั้งหมด ก็หล่น กระจายลง มา สู่ ผู้ ที่ได้ ตายไป แล้วใน วัน นั้น ทั้งปวง ต่าง ก็ได้ กลับ เปน ขึ้น มา ดัง เดิม

ฝ่าย ท่าน อิสรออีล ก็ได้ นำ เรื่อง ขึ้น กราบ บังคม ทูล ว่า "ข้าแต่ ท่าน ผู้ เปนเจ้า ของ ข้า พระองค์ ! ท่านก็ได้ ทรงทราบ แล้วว่า คนรักของ ท่านได้ ทำอย่างไรแก่ข้าพระองค์" พระองค์อัลลอห์ (ซ บ) จึ่งตรัสตอบว่า "สู เจ้าไม่ รู้ดอก หรือ ว่าไซยิด คน นั้น เปน คน รัก ของ เรา จำ เปน ที่สู เจ้า จะ ต้อง อนุโลม ตาม ความ ประสงค์ ของ เขา ทัน ที เรื่อง นี้ ถ้า สู เจ้าได้ ปฏิบัติ ตาม ความ ปราถนา ของ เขา เสีย แต่ ชั้น ต้น แล้ว การ ก็ คง จะไม่ เปนไป เช่น นั้น เลย

อา ! ท่าน ผู้ อ่าน ลอง ตรอง ดู ให้ ดี ที หรือ ว่า จะ เข้า ใน ปัญญา ตะ หรือ ที่ จะ มี สิ่ง หนึ่ง สิ่งใด ซึ่ง อาจ จะ รัด ขึ้น ต่อ อัล—ฮิก มะห์ ของ พระ องค์ อัลลอห์ (ซ บ) ?

การ โกหก อัน เด่น ชัด ซึ่ง ปรากฏ อยู่ ใน นิยาย ที่ได้ เล่า มา แล้วแต่ข้าง ต้น เช่น นี้ จะไม่ ชี้ ถึง ความ บก พร่อง แล ความ รู้เท่า ไม่ ถึง การ ของ

พระองค์ยัดลอห์ (ซ บ) ซึ่ง เกิด ขึ้น ภายใต้ พระ อำนาจ ของ พระองค์ ดอก หรือ ?

หรือ ท่าน อัล—ไซยิด อับดุลกอดีร อัล—จัยลานี ไม่ได้ ดูใน พระ มหา คำภีร์ กุรอาน (อ. ๓๓ ซ. ๗ และ อ. ๖๑ ซ. ๑๖) (คนหนึ่งคนใดเมื่อถึงวาระแล้ว ต้อง ตายทันที) ท่านไซยิดจึงได้ กระทำการนอกลู่นอกทางเช่นนั้น

กิระ ดังได้ บรรยาย มา แล้ว ถ้า มิ เปน ภัย อันใหญ่ ยิ่ง แล้วไซร้ สิ่ง ใด อีก เล่า ที่ จะ เปน ภัย ซึ่ง มหันต์ ไป กว่า นี้ ?

ท่าน ทั้งหลาย ! พอ แล้ว ความ เผลอ เรอ แล ความไม่ เอาใจใส่ในเรื่อง สาสนา ของ พวก ท่าน ! จน เราได้ ยิน, ได้ อ่าน, แลได้ เห็น หลาย อย่าง หลาย เรื่อง ที่ จำพวก ซึ่ง ตั้งใจ จะ ทำลาย สาสนา นำ มา แปด ปน แก่สาสนา มาก มายหนัก หนาแล้ว

นัซเราะห์ ฯะ ส่วนโรงพิมพ์ทั้งหลาย ก็ได้ เคย ทำ คุณ ประโยชน์ อันใหญ่ ยิ่งให้แก่ สาสนา, และ วิทยาการ ธรรม จริยา ต่าง ๆ เปน อัน มาก แล้ว แต่ ก็ ยัง มี ความ เสีย หายใน บาง สิ่ง บาง อย่าง ของโรงพิมพ์ ที่ อยู่ ใน น้ำ มือ ของ ชน บาง จำ พวก

ฉนั้น ทุก ๆ ชนิด หนังสือ ที่ได้ พิมพ์ ขึ้นโดย ปราศจาก หลัก ฐาน ทั้ง ใน สาสนา, แล วิชา หรือ บัญญา ก็ ดี ควร ที่ รัฐบาล จะ ต้อง รีบ จัดการ รีบ เอา มา ทำลาย เสียให้ สิ้น เชิง

อัล—บิดายะห์ ะ ขอ ส่ง เสริม ความ เห็น ของ นัซเราะห์ คือ ขอ ผู้ มี อำนาจใน ทาง สาสนา อิสลามใน ประเทศ มิซร์ (อียิปต์) จง เอาใจ ใส่ใน เรื่อง เช่น นี้ให้ จง หนัก เพราะ ประเทศ มิซร์ เปน "สูน" แห่ง

มหา ชน ชาว มุสลิมิน ในทาง สาสนา แล วิชชา การ ต่าง ๆ ถ้า มี ฉนั้น การงาน แล ความ นับถือ ของประชา ชน ชาว มุสลิมีนบางหมู่ จะ เปลี่ยน แปลง การ นับถือไป เปน นิยาย และ นิทาน ต่าง ๆ เปน แน่ เรา ได้ เห็นได้ ฟั่ง แลได้ รู้มาในโลกย์ มลายู เรื่อง เลอะเทอะ ต่าง ๆ ว่าเปน เรื่องใน ทาง สาสนา เพราะได้ ยึดถือ ตาม หนังสือ ชนิด ที่ กล่าว มาแล้ว

อาหารของมนุสส์

โดย ต. อัล_คอยร์ (บ)

พิทยา เปรียบได้ คล้าย วิเชียร อย่า ดู ดาย หน่าย แหนง แห่ง การเรียน จงพาก เพียร ประ กอบ เปน เช่น ธำมรงค์ จะสรวม กอด สอดก้อย ก็งาม พิศ งาม จิตร์ งาม ภักตร์ งามศักดิ์ วงษ์ จะอยู่ ใยไป เล่า พวก เราจง ทนุ ส่ง วิทยา วิชา การ สาสนา จะ เจริญ ดำ เนินได้ ต้อง อาศัยพิทยา เปน อาหาร จง รับ ต่าง อามิส จิตต์ สำราญ บำรุง ญาณให้ จำเริญ เชิญเถิดหนา ทุก ๆ สาสน์ปราชญ์ ชุมนุมประชุมเห็นความจำเปนของชาติ สาสนา คือ ความ รู้ ระเบียบ การ งาน นา ๆ หาไม่ ว่า สาสนา ต้อง สลาย ข้าขอวิงวอนยกกรบรรจง แต่ผู้ทรงอาญาสิทธิ์ฤทธิไกร อัลลาห์ (ซ บ) ผู้เปน เจ้า แห่ง เรา ทั้ง หลาย จง บันดาลให้ สบ จริง สิ่ง ปราถนา ให้ บรรลุ ถึง ซึ่ง ความ สำเร็จ ด้วย การ อุปเทศ สม ทาง สาสนา "อิสลาม" นาม ชื่อ ออก ลือ ชา ถึง เวลา ควร ผดุง บำรุง เอย

คน เรา โดย มาก มัก จะ เอา ใจ ใส่ใน การ ที่ จะ นำ ความ ชั่ว มา สู่ คน มาก กว่า ที่ จะ ทำ ความ ดี มาใส่ คน ที่ พูด ดัง นี้ คง จะ ทำให้ ผู้ อ่านและ

ผู้ฟังเกิดความฉงนสนเท่ห์ได้อย่างหนึ่งเปนแน่ เพราะการที่พูดนั้นออกจะผิดต่อกฎธรรมดาของมนุสส์เราอยู่สักหน่อย คือมนุสส์เราทุกรูปทุกนามก็ย่อมต้องใฝ่ฝันถึงความดี และแสวงหาความดีนั้นมาสู่ตนด้วยกันทั้งนั้น ใครเลยจะนำความอันตรายหรือความชั่วมาสู่ตน แต่ถ้าพิเคราะห์ดูสักเล็กน้อย ก็อาจจะเข้าใจคำที่พูดนั้นได้ดี เพราะฉะนี้จึงมีปัญหาอยู่ว่า ทำไมคนเราจึงได้ดันกฎธรรมดาออกไปเช่นนั้นเล่า หรือว่าถูกสาปมาแต่กำเนิดให้เปนไปดังนั้น ความจริงจะโทษโน่นและผะโลนี้ก็ไม่ถูกทั้งนั้น ได้ก็แต่ผะโลตัวของตัวเองดีกว่าอื่น ต้นเหตุของการฝืนธรรมดานั้นก็คือความประพฤติชั่วนั่นเอง ความประพฤติชั่วอันร้ายกาจนั้นก็คือความเห็นผิดเป็นถูก และเห็นถูกเปนผิด

ชาติหนึ่งชาติใดก็ดี ถ้ามีส่วนมากเปนคนซึ่งมีความประพฤติดังที่กล่าวนั้นแล้ว ก็อย่าหวังเสียเลยว่าจะได้เชยกลิ่นความเจริญซึ่งเปนข้อใหญ่ใจความในสาสนาของเรา "อิสลาม" เพราะเปนธรรมดาอยู่เอง "น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ" แต่มีอยู่ข้อหนึ่งว่า "ความจริงย่อมหนีความจริงไม่พ้น" ถ้าในคำสุภาษิตบทนี้ ยังมีความจริงอยู่บ้างแล้ว ก็ยังมีหวังอยู่อีกว่า พวกเราคงจะถึงซึ่งความเจริญมิวันใดก็วันหนึ่งเปนแน่ หากพวกเราสงวนชาติกันจริง ๆ แต่นั้นแหละการทำอะไรทั้งหมด ตลอดจนความเจริญ ผู้ทำจักต้องมีกำลังวิชา และสมบูรณ์ไปด้วยความสุขปราศจากโรคภัย

ไข้เจ็บนาๆ การนั้นจึ่งจะสำเร็จดังประสงค์ได้ ถ้ามิฉะนนการนั้นๆก็คงสำเร็จไปไม่ได้แน่ ที่ว่าโรคในที่นี้ก็คือ ความคิดผิดเปนถูก หรือ ถูกเปนผิดนั้นเอง โรครุงรัง (ไม่ใช่โรคเรื้อรัง) ชนิดนี้ ก็มีกันทุกชาติ, ทุกคณะ หรือแทบทุกคณะก็ว่าได้ แต่จะมากหรือน้อยข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบได้ โรคที่กล่าวนี้ ถ้าขืนปล่อยให้มันเจริญขึ้นในชาติหรือคณะนั้นๆก็ต้องไม่ได้รับความเจริญโดยมิต้องสงกาลัย เมื่อมีขึ้นในจำพวกเราหรือตัวเราๆจะทำกันประการใด? ยา ถ้าเช่นนั้นมิต้องหาหยูกยามารักษากันบ้างหรือ ข้อนี้คงตอบว่าการหาหยูกยามาบำบัดโรคชนิดนั้น ต้องเปนความจำเปนอย่างที่สุด ถึงแม้ว่าท่านผู้อ่านและผู้ฟังจะมีโรคนั้นหรือไม่ก็ตาม เพราะท่านได้กล่าวแล้วว่า "กันดีกว่าแก้" และโรคชนิดที่ว่ามานี้ เปนโรคปัญญาพิการ ซึ่งนับว่าโรคสำคัญกว่าโรคทั้งมวล แต่สำหรับโรคชนิดนี้ จะมียาแก้ไขเหมือนโรคอื่นๆด้วยหรือ? ข้อนี้ไม่เปนปัญหาอะไรมิได้ เพราะธรรมดา "มีน้ำต้องมีปลา มีโรคาก็ต้องมียาแก้" โดยเหตุนี้จึงสันนิษฐานเอาว่า ยาขนานนั้นต้องมีเปนแน่นอน ดังนั้นก็คือ การนับถือสาสนา "อิสลาม" ให้ตรงต่อพระมหาคำภีร์ แลหนทางของพระนบีมุฮำหมัด (ซ) ซึ่งเปนวิชาอันบริสุทธิ์ผ่องใส และอาจใช้เปนยาขนานเอก ในการบำบัดโรคสติปัญญาพิการ ดังจะได้ทราบจากทางหนึ่งทางใดอยู่เนืองนิตย์

โดยอาศัย มนุสส์ ที่ แท้ นั้น จะ ต้อง ประกอบ ด้วย สังขาร ร่าง กาย พร้อม ทั้ง สติ ปัญญา มนุสส์ นั้น จึง ต้อง มี ความ จำเปน อยู่ ๒ ประการ ประ การ หนึ่ง ความ จำเปน แก่ อาหาร การ บริโภค และ อีก ประ การ หนึ่ง ความ จำเปน แก่ วิชา ความ รู้ เพราะ ร่าง กาย นั้น ต้อง การ อาหาร ที่ จะ เข้าไป บำรุง แล การ บริโภก อื่น ๆ อีก และ สติ ปัญญา ต้อง การ วิชา ความ รู้ ซึ่ง จะ เปน เครื่อง บำรุง เพราะ เหตุ นี้ การ ที่ คน เรา ใช้ ข้าว ต้ม นม เนย แล อะไร อื่น ๆ อีก เปน ของ บำรุง นั้น ยังไม่ เพียง พอ แก่ ความ จำเปน ที่ ถูก จะ ต้อง ใช้ วิชา ความ รู้ เปน ของ บำรุง ด้วย หาไม่ ก็ ต้อง นับ ว่า เปน ความ ผิด ของ ผู้ นั้น ฐาน ทำลาย ตน เอง ด้วย เหตุนี้แหละ อัลเลาะห์ (ซ บ) พระผู้ เปนเจ้า ซึ่งทรงพระเกียรติศักดิ์อันใหญ่ ยิ่ง ท่าน จึงได้ ทรง พระ ราช ดำรัสไว้ ใน พระ มหา คำภีร์ กุรอ่าน ซึ่ง ประเสริฐ ว่า (มีใจ ความ ดัง นี้) พระองค์ หาได้ ทรง ลำ เอียง กุม เหง แก่ สัตว์ มนุสส์ ไม่ ใน การ อะไร ก็ ตาม แต่ สัตว์ มนุสส์ นั้น กุม เหง แก่ ตัว มัน เอง ต่าง หาก (อ. ๔๔ซ. ๑๐)

เพราะ ฉนั้น เชิญ ท่าน สุภาพ บุรุสส์ แล สตรี ทั้งหลาย ซึ่ง เปน พี่ น้อง ของ เรา ชาว มุสลิมีน จง ช่วย กัน บำรุง วิชา ความ รู้ ให้ เจริญ ยิ่ง ๆ ขึ้น เปน ลำดับ ซึ่ง จะ เปน สพาน ข้าม ไป ยัง ความ รุ่ง เรือง แล จำเริญ แห่ง ชาติ และ สาสนา บำรุง ด้วย ประการ ทั้ง ๓ ด้วย ทรัพย์, ด้วย กำลัง แรง, และ ด้วย น้ำใจ และ อย่า ลืม ว่า วิชา เปน อาหาร ของ ปัญญา ท่าน อย่า ให้ ปัญญา อด หิว อยู่ เชิญ ท่าน ชวน บุตร์ หลาน ของ ท่าน ไป รับ อาหาร ทิพ ที่ กล่าว นั้น โดย ความ บรรเทิง จิตต์ ด้วย เทอญ

"แจ้งความ"

พวกเราที่อยู่ใน ๔ มัซฮับนั้น ก็คงเคยได้เห็นแต่หนังสือของมัซฮับท่าน อัล อิมาม อบีฮ นีฟะฮ์ อัล—นุอ์มาน บ. ซาบิต (รด) และมัซฮับท่าน อัล อิมาม อบีอับดิลลาห์ มาลิก บ. อนัซ บ. มาลิก (รด) และมัซฮับท่าน อัล อิมาม อบี อับดิลลาห์ มุฮำหมัด บ. อิดริส อัล—ชาฟีอี (รด) เท่านั้น

ส่วนหนังสือของมัซฮับท่าน อบี อับดิลลาห์ อฮะหมัด บ. ฮำบัลอิมาม อัล—ซุนนะห์ แล อัล จ์มะ มาอะห์ (รด) คงเคยได้ยินแต่เพียงนามเท่านั้น เพราะหนังสือของมัซฮับนี้ไม่ปรากฏว่าได้พิมพ์ขึ้นจำหน่ายที่ไหนเลย แม้ที่โรงพิมพ์อีซาอัล—บาบีอัล—ฮะละบี ซึ่งเปนที่จำหน่ายหนังสือของมัซฮับต่าง ๆ ก็ไม่มีจำหน่าย แต่บัดนี้ นัซเราะห์—อัล—อัซฮัร แล บรรดาหนังสือพิมพ์ที่อียิปต์ทั้งหมด ได้แสดงความขอบพระเดชพระคุณแด่พระเจ้าแห่งประเทศนัจยัด ที่ได้ทรงประทานหนังสือ ตัซฮีฮ์ อัล—พรูอ์ พี มัซฮับ อัล—อิมาม อัล—ซุนนะ แล อัล—จ์ยะ มาอะห์ ๓๐ ฉบับ แก่เหล่าศาสดาจาริย์ และนักเรียนชั้นสูง ๆ ใน อัลอัซฮัร และได้ทรงประทานให้แก่หอสมุดต่าง ๆ ในโลกย์อิสลาม และผู้ที่อยู่ในมัซฮับ ฮำบลีทั่วไป

เรา อัล—บิดายะห์ ขอถวายความขอบพระคุณแด่ซุลต่านแห่งประเทศนัจยัด ที่ได้ทรงฟื้นลัทธิของท่าน อัล—อิมาม อบู อับดิลลาห์ อฮะหมัด บ. ฮำบัล (รด) โดยทรงแจกหนังสือที่กล่าวนามมาแล้ว ถ้าท่านผู้ใดจะต้องการหนังสือนี้แล้ว ก็คงสั่งได้จากสำนักงาน นัซราะห์ อัล—อัซฮัร หรือที่โรงพิมพ์ อัล—มนาร ณประเทศมิซร์ (อียิปต์)

ป้องกันความเข้าใจผิด

อย่า พึงเข้าใจ ผิด ว่าผู้ที่ ชำระ ดวงจิตต์ แล ชีวิตร์ ให้ สอาดผ่องใสนั้น จะ ต้อง สละ ทรัพย์ สมบัติ แลไม่ ตก แต่ง ร่าง กาย ด้วย เครื่อง นุ่ง ห่มที่ สวย งาม หรือ จะไม่ รับ รส ต่าง ๆ อัน จะ ยังชีพให้ ดำรง อยู่ได้ แต่ผู้ที่ โง่ เขลา ปราศจาก ความ รู้นั้น เขา นึก ว่า กิเลส (อัชชะฮ์ ว๊าต) นั้น เปน ความ ประสงค์ อัน สุด ท้าย แลผู้ที่มีคุณธรรม อัน ประเสริฐ รู้ว่า กิเลส ต่าง ๆ นั้น เปน กิจ เบื้อง ต้น เพราะ ฉนั้น ท่าน จง ระวัง กิเลส (อัชชะฮ์ ว๊าต) อย่าให้ ครอบ งำ ดวง จิตต์ ของ ท่านได้ เปน อัน ขาด

เกียรติยศของมนุสส์

นัก ปราชญ์ บาง คน ถูก ถาม ว่า ด้วย สิ่ง อะไร มนุสส์ เรา จึ่ง จะ มี เกียรติยศ ? ด้วย การ รับประทาน อาหาร ต่าง ๆ ชนิด หรือ ?

นัก ปราชญ์ นั้น ตอบ ว่า "ไม่ใช่ ! สุกร กิน มาก ชนิด กว่า"

ถาม ถ้า ยัง งั้น ด้วย เครื่อง นุ่ง ห่ม แล เครื่อง แต่ง กาย หรือ ?

ตอบ ไม่ใช่ ! นก ยูง สวย กว่า.

ถาม ด้วย อำนาจ หรือ ?

ตอบ ไม่ใช่ ! ราชสีห์ มี อำนาจ กว่า.

ถาม ด้วย ความใหญ่โต แห่ง ร่าง กาย หรือ ?

ตอบ ไม่ใช่ ! ช้าง มี ร่าง กายโต กว่า.

ถาม ถ้า เช่น นั้น ด้วย สิ่ง อะไร เล่า ?

ตอบ ด้วย วิชชา แล อัธยาศัย อัน งาม.

 ประวัติย่อของพระนบีมุฮำหมัด (ซ) 

ภาคสอง

ตอนได้รับอนุมัติให้เผยแผ่สาสนาอิสลาม ถึงย้ายไปอัล—มะดีนะห์

ตั้งแต่พระนบีมุฮำหมัด (ซ) ได้ทรงเศกสมรส ก็ไม่มีเหตุการณ์อันควรกล่าวอย่างใดเกิดขึ้นเลย พระนบี (ซ) คงทรงเสวยความสุขสำราญตลอดมา จนถึงปีที่ ๓๕ แห่งพระชนม์ของท่าน ก็ได้เกิดอุทกภัยขึ้นที่จังหวัดมักกะห์ เนื่องแต่น้ำท่วมครั้งนี้ ผนังอัล—กะบ๊ะห์ทรุดโทรมลงมาก ทวยนาครทั้งหลาย รวมทั้งพระนบี (ซ) ด้วย ต่างพร้อมใจกันสังสการ (สร้าง) ผนังอัล—กะบ๊ะห์ขึ้นใหม่ ทรัพย์ที่ใช้ในการสังขรณ์ครั้งนี้ เปนทรัพย์อันบริสุทธิ์ ซึ่งได้มาโดยทางสุจริตทั้งสิ้น พอการก่อสร้างได้เกือบเสร็จสิ้นลง ก็เกิดแก่งแย่งกันขึ้นในหมู่พวกกุไรช์ เรื่องผู้ที่จะนำก้อนหินดำขึ้นประดิษฐานไว้ณที่เดิม ในที่สุดพระนบี (ซ) ก็ได้เปนผู้ทำลายเหตุขลุกขลักซึ่งจวนจะเกิดรบพุ่งกันขึ้นนั้น ด้วยความปรีชาญาณของพระองค์ เรื่องก็เปนอันสงบลงดุจเดิม โดยความวิจารณ์อันลึกซึ้งของพระนบี (ซ) จึ่งมองเห็นว่าการนับถือบูชาของปวงนาครในสมัยนั้น เปนกิจอันไม่ควรกระทำเสียเลย พระองค์พอพระทัยอยู่ในที่สงัดเงียบ เพื่อเพ่งเล็งถึงวิธีการที่จะลบล้างลัทธิต่างๆ นั้นเสีย สถานที่ๆ พระ

องค์ใช้เปนที่ตริกตรองถึงเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนั้น คือในหุบเขาฮิราอ์ ขณะที่พระนบี (ซ) ทรงประทับอยู่ในหุบเขานั้น พระองค์อัลลาห์ (ซ บ) ก็ทรงแก้ปัญหายุ่งยากของพระนบี (ซ) เสียสิ้น ในเวลานั้นพระองค์มีพระชนม์ครบ ๔๐ พรรษกาล โดยใช้ให้เทวทูตยิบรออีลนำมหาปภาคาร (กุรอาน) มาให้แก่พระนบี (ซ) เพื่อฉายแสงสว่างให้แก่ปวงชนอันตกอยู่ในความมืดมัว (พระมหาคำภีร์กุรอานที่ลงครั้งแรกคอนต้นแห่ง ซ. ๙๖)

—๔—

เมื่อพระองค์ได้รับพระบุญญาธิคุณแห่งพระผู้เปนเจ้าชั้นแล้ว ก็ทรงมีความปรีดาปราโมทยิ่ง รีบนำอุปเทศ (คำสอน) ออกประกาศแด่นิกรชนโดยเงียบ ๆ ทันที คนแรกที่มีใจเลื่อมใสต่อคำสอนนั้น คือท่านสาสดาจารย์ อบูบักร์ (ร ด) ถัดมาก็นางคดียะห์ (ร ด ฮ) ผู้เปนชายาของพระองค์ และในพวกเด็ก ๆ ก็คือ ท่านสาสดาจารย์อลีบุตร์ชายของท่านอบีตอลิบ (ร ด) ท่านผู้นี้ตั้งแต่สมภพมาในมนุสส์โลกยังไม่เคยกระทำความเคารพบูชาต่อวัตถุใด ๆ เลย ต่อมาผู้เลื่อมใสศรัทธาในลัทธิของพระองค์ (ซ) ก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเปนลำดับ มีทั้งท่านผู้มียศศักดิ์สูง ๆ ผู้เปนเสรฐี มหาเสรฐี และผู้ที่เปนข้าทาษ ดังจะได้กล่าวนามบางท่านไว้ในที่นี้ คือ ท่านสาสดาจารย์อุซมาน —บ— อัฟฟาน, ซุไบร์ —บ— เอาวาม, อับดุรเราะห์มาน —บ— เอาฟ์,

ท่านซุไฮบ์ อัล_รูมี, ท่านอำมาร_บ_ยาซิร อัล_อะบซี, ท่านอับดุลลาห์_บ_มัศอูด, ท่านอบีซัรรี อัล_คิฟารี, ท่านอุไบดะห์_บ_ฮาริธ_บ_อับดิล มุตตลิบ ซึ่งเปนบุตร์จุลบิดา (อาว์) ของพระนบีมุฮำหมัด (ซ) และท่านอุษมาน_บ_มัทอ์อูน ฯลฯ เหตุไฉนท่านพวกนี้จึ่งสละละทั้งบิดามารดร และสาสนาที่บรรพบุรุษได้ยึดถือมาแล้ว นับเปนเวลาตั้งหลายสัตวรรษ มานับถือสาสนาอิสลามอันเปนสาสนาที่พระนบีมุฮำหมัด (ซ) ผู้ซึ่งมีฐานะเพียงไร ท่านก็คงจะได้ทราบแล้ว ในประวัติของพระองค์ตอนที่ ๑ อีกทั้งพระองค์มิได้ใช้อาวุธยุทพันหรืออำนาจใดๆเปนเครื่องมือสำหรับเผยแผ่สาสนาเลย ซ้ำท่านเหล่านี้ยังได้รับภยันตรายต่างๆนาๆ จากพวกที่ตั้งตัวเปนสัตรูแก่พระนบี(ซ) และลัทธิอิสลามยิ่งเปนผู้น้อยด้วยแล้วก็ยิ่งซ้ำร้ายใหญ่ แม้รศชาติแห่งภยันตรายนั้นจะเผ็ดร้อนสักเพียงใด ก็คงไม่ทำให้ท่านพวกนี้คลายเกลี่ยวแห่งความศรัทธาลงแม้แต่น้อยหนึ่ง ทั้งนี้เพราะอะไร? มิใช่เพราะความจริงหรือ ?

(ยังมีต่อ)

เด็กมุสลิมกับธรรมจริยา

เอ. กรีม มัสอูดี เขียน

(ต่อจากฉบับที่ ๑ น่า ๒๒)

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านไว้ว่า จะเขียน เรื่องจริยามุสลิม กับ คุณธรรม อันประเสริฐในฉบับนี้นั้น บัดนี้ข้าพเจ้าได้เขียนมาสู่ท่าน เพื่อกระทำตามสัญญาแล้ว แต่ก่อนจะดำเนินเรื่อง ข้าพเจ้าขอเติมคำว่า "บาง" ลงในน่า ๒๒ คอลัมท์ที่ ๒ บรรทัดที่ ๑๒ ตรงคำว่า "วิชชา" ให้อ่านว่า "บางวิชชา"

ทั้งนี้เปนเพราะความพลั้งเผลอ ซึ่งมนุสส์ธรรมดาเช่นข้าพเจ้านี้ ต้องมีด้วยกันทุกรูปทุกนาม หวังว่าข้าพเจ้าคงจะได้รับอภัยจากท่านทั้งหลายเปนแน่

บัดนี้ข้าพเจ้าจะขอบรรยายจริยามุสลิมกับคุณธรรม อันประเสริฐ โดยแบ่งเปนสองภาค ภาคหนึ่งว่าด้วยเรื่องจริยา ภาคสองว่าด้วยคุณธรรมอันประเสริฐ ซึ่งจะเปนคุณสมบัติของท่านทั้งหลาย ถ้าท่านพยายามปฏิบตตามดังข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้

(ยังมีต่อ)

เลื่อนตำแหน่ง

ท่าน ที่ได้ อ่าน หนังสือพิมพ์ ที่ มีนาม อุโฆษใน ประเทศ อิยิปต์ (มิซร์) เช่น อัล—อัฮราม อัล—มุก๊อตตอม อัล—มนาร์ อัล—ลิวาอ์ อัล—อัคบาร์ วาดิน นีล ฯลฯ แล หนังสือ พิมพ์ ที่ มี ชื่อ เสียงใน ประเทศ ซิเรีย (ชาม) เช่นอัล—บะล๊าค อัล—อิ๊ก บ๊าล ฯลฯ กับ หนังสือ พิมพ์ ชะวา เช่น อัล—วิฟาก, อินเดีย บารู ฯลฯ ท่าน ผู้นั้น ก็ได้ พบ นาม แห่ง ท่าน วีระบุรุษย์ ผู้ เรือง นาม คือ ท่าน เช๊ค มะห์ มูด อะบุ๊ ล อุยูน ซึ่ง เปน ประมุข แห่ง สภา คิลาฟะห์ แลเปน หัวหน้าแห่งปวงปราชญ์ใน ประเทศ อิยิปต์ ผู้หนึ่ง

บัด นี้ ท่าน ผู้ที่ ถูก กล่าว นาม มา นี้ รัฐบาล อิยิปต์ ได้ เลื่อนให้ เปน อธิบดี กรม ธรรม การ แล ผู้ตรวจ ภาษาอาหรับ ตลอด พระราช อาณาจักร์ แห่ง ประเทศ อิยิปต์

ข่าว นี้ได้ นำ ลงใน หนังสือ พิมพ์ อิยิปต์ ชื่อ นัชเราะห์ อัล—อัซฮัร ประจำ เดือน รบีอ์ ที่ ๑ ฮ.ศ. ๑๓๕๕

อัล—บิดายะห์ ขอ แสดง ความ ยินดีในโอกาส ที่ ท่าน ผู้ นี้ ได้รับ ตำแหน่ง อัน สมควร จะได้ รับ แต่ ข่าว นี้ ดู เหมือน จะ เปน ประ ตูจ ก้าง ขวาง คอ ผู้ที่ ตั้ง ตน เปน ศัตรู ต่อ คณะ วะฮ์ ฮาบี

الآراء والأفكار

วะฮ์ฮาบี กับโลก

เมื่อประเทศฮิจ์ยาสได้ตกไปอยู่ภายใต้อำนาจของซุลตาน อับดุลอซีซ—บ— อับดุรเราะฮ์มาน อัล—ไฟซ็อล อัล—ซะอูดนั้น(ฮ.ร) โลกมีความตื่นเต้นมาก ยิ่งโลกอิสลามด้วยแล้ว ยิ่งมีอาการปั่นป่วนกันใหญ่โต บรรดาหนังสือ พิมพ์ต่างแถลง ความเห็นกันต่างๆนาๆ ทั้งนี้ก็เนื่องจากไม่ค่อยจะมีใครได้ทราบความเปนไปในทางสาสนา แลทางโลกของท่านพวกนี้นัก เพราะภูมิลำเนาของท่านพวกนี้ ตั้งอยู่ตามภูเขานอกเมือง ซึ่งไม่ใคร่จะมีใครได้ท่องเที่ยวในที่เช่นนี้ ปวงประชาในเวลานั้นก็คงจำแนกออกได้เปน ๒ พวกคือ เกลียดกับรัก พวกที่มีความจงเกลียดจงชัง คณะวะฮ์ฮาบีนั้น ก็คงแบ่งออกได้เปน ๒ พวก จำพวกที่ ๑ เกลียดคณะวะฮ์ฮาบี ในการโปลิติก (การปกครอง) เช่นประเทศฮิจ์ยาส และอื่นๆอีก ซึ่งล้วนแต่ที่อยู่ใกล้เคียงกันทั้งนั้น จำพวกที่ ๒ เช่นพวกราฟิดีที่เมืองอิราก ซึ่งเปนจังหวัด ๑ ของประเทศบักดาด เกลียดคณะวะฮ์ฮาบีในทางนับถือบางอย่าง เพราะลัทธิวะฮ์ฮาบี ใช้ให้รื้อ กุบบะฮ์ต่างๆ ซึ่งเปนการขัดต่อหนทางราฟิดี และยังมีอีกพวกหนึ่งซึ่งเปนพวกที่ไม่นิยมความเรียบร้อย จำพวกนี้มีความจงเกลียดคณะวะฮ์ฮาบี เพราะคณะวะฮ์ฮาบีพยายามที่จะ

ให้ มนุสส์ มี ความ เสมอภาค กัน หมด นอก จาก ผู้ที่ มี ความ กวด ขัน ใน การ รักษา ข้อ บัญญัติ แห่ง สาสนา ของ พระ องค์ อัลลาฮ์ (ซ บ) นั้น แหละ จึ่ง จะ เปน ผู้ที่ เลิศ ที่สุด (อ ๑๓—ซ ๔๙) และ คณะ วะฮ์ฮาบี ห้ามเชื่อผีหลอก, ผีเข้า, ถือลาง, ถือตะกรุด, อซีมะห์ การไล่ผี, หมอดู และ การ ขอ ความ ช่วย เหลือ ต่อ คน ตาย ฯลฯ ซึ่ง ผิด กับ หนทาง ของ พวก ที่ ตั้ง ตัว เปน สัตรู ต่อ คณะ วะฮ์ฮาบี

ส่วน ท่าน พวก ที่ มี ความ พอใจ และ รักใคร่ ต่อ คณะ วะฮ์ฮาบี และ ทาง ดำเนิน ของ เขา เล่า ? ก็โดย เหตุ ที่พวก วะฮ์ฮาบีใช้ พระ มหา คำภีร์ และ อฮาดีษ, อิจ๊ยมาอ์ ของ ท่าน พวก อุละมาอ์ และ การ กิยาสใน สิ่ง ที่ จำ เปน จะ ต้อง กิยาส เท่านั้น

บรรดา หนังสือ พิมพ์ ที่ แสดง ตน เปน สตรู แก่ คณะ วะฮ์ฮาบี ก็ มีหลาย ฉบับ ด้วย กัน ข้าพเจ้า จะได้ คัด ความ เห็น ของ หนังสือ พิมพ์ บาง ฉบับ ซึ่ง เปน ความ เห็น ที่ หา แก่นไม่ พบ มาให้ ท่าน ฟัง บ้าง เพื่อ เปน เรื่อง ที่ อาจ นำ ความ ขบขัน มา สู่ท่านได้ ใน ฉบับ ต่อไป

(ยังมีต่อ)

ท่านทราบหรือไม่ ?

ใน ชาติ มลายู คนแรก ที่ได้ รับยศ เปน อิมาม แล คตีบใน มัศยิด อัล—ฮราม นั้น คือ ท่าน เชคอะหมัดคตีบ —บ— เชค อับดุลละตีฟ อัล—คตีบ (รฮ) ซึ่ง เปน ชน ชาวมนังกระเบา.

◉ ๑ ◉

ชาว มลายู คน แรก ที่ได้ เปน ราชทุต ประจำ รัฐบาล อิจ์ยาส คือ ท่าน เชค อับดุลมลิก —บ— เชค อะหะมัดคคึบ

◎ ◎ ◎

ท่าน ดอกเตอร์ อับดุลริฟาอี เปน คน แรก ใน ชาติ มลายู ที่ได้รับ ปริญญา (ดีกรี) ชั้น เอม. ดี ใน อามสเตอร์ดัม (ฮอลแลนด์) ท่าน ผู้นี้ เปน ชาว มนังกรัเบา.

◎ ◎ ◎

การใช้แหวน หมั้น เอา มา จาก ธรรมเนียม พวก ยฮูดี (ยิว)

◎ ◎ ◎

สพาน ที่ สร้าง ขึ้น ด้วยไม้ ครั้งแรก และ ปรากฏ อยู่ใน พงษาวดาร คือ สพาน ข้าม แม่ น้ำใน ประเทศโรมัน เมื่อ ค.ศ. ๕๐๐

◎ ◎ ◎

ท่าน นัก ดาราสาตร์ ชื่อ เฮล์ม์ โฮเต๊ส ได้ กล่าวไว้ ว่า อีก ๑๗ ล้าน ปี อาทิตย์ จะ เย็น

◎ ◎ ◎

ดวง อาทิตย์ อยู่ ห่าง กับ โลก เรา ๔๐๐ เท่า ระยะ ของ ดวง จันทร์ ที่ อยู่ ไกล กับ โลก เรา

◎ ◎ ◎

นักปราชญ์ ทาง สัตว์ สาตร์ ได้ พบชนิด ของปลาต่าง ๆ ในแม่น้ำไนล์ มาก กว่า ทะเล และ แม่ น้ำ อื่น ๆ

(อัล—มุเซาวัร์)

จุ๊ๆ-ลุ๊ๆ

อย่าอ่าน !

(๑)

วิชชาถึงที่

เงิน ของ ผม ที่ เปน ธนบัตร์ ทั้ง หมด (อัลฮ่ำดุลิลลาฮ์) ผมได้ ออก ซกาด ทุก ๆ ปี แล้ว เพราะ ใน ธนบัตร์ ทุก ๆ ฉบับ มี คำ รับ รอง ปรากฏ อยู่ แล้ว ว่า "สัญญา จะจ่าย เงินให้ แก่ ผู้ ที่ นำ ธนบัตร์ นี้ มา ขึ้น เปน เงิน ตรา สยาม" แต่ มา เมื่อ ผมได้ นาย "ท่าน" เปน อาจารย์ แล้ว และ ท่านได้ ชี้ แจง แก่ ผม ว่า "ธนบัตร์ ไม่ ต้อง ออก ซกาด เพราะ เปน กระ ดาด (ไม่ มี ราคา)" พอ ผมได้ รับ ความ รู้ให้ ตัด หลัก สาสนา บาง ข้อได้ แล้ว จำนวนเงินของผมที่มีอยู่ก็เลยแลกเปนธนบัตร์ ทั้งสิ้น (?)

(๒)

วิชชาทุจริต

สมมุติ ว่า ถ้า มีใคร คน ๑ มา ขอ ยืม เงิน ผม ๑๐ บาท และ เมื่อ ผม ได้ เอา ธนบัตร์ ที่ มี เลข ๑๐ ให้ เขาไป ๑ ใบ แล้ว ผมให้ เขา ทำ สัญญา กับผมไว้ ว่าจะ ต้องเอาธนบัตร์ ที่มีเลข ๑ มาใช้ ให้ผม ๑๕ ใบ ทั้ง นี้ ก็เพื่อ ะ เลี่ยง มิให้ เปน การ "ริบา" เพราะ เปน กระ ดาดไม่ มี ราคา ฯ

(๓)

สนทนากับเพื่อน

วัน ๑ เพื่อนของผมที่ชื่อว่า นาย "เขา" ได้มาหาผมที่บ้าน เมื่อถามถึงทุกข์สุขกันเสร็จแล้ว เขาก็เอ่ยขึ้นว่า

"ตั้งแต่เกิดมา ยังไม่เคยได้ยิน หรือได้พบวิชชาดีๆ แลแปลกๆ เท่าวิชชาทั้ง ๒ ของแกที่ปรากฏในอัล–บิดายะห์ ฉบับที่ ๑ นั้นเลย แกเรียนที่ไหน ? และครูชื่ออะไร ? อยู่ที่ไหน ?"

ผม "ครูกันชื่อ นาย "ท่าน" ท่านสำนักอาศรัยอยู่ตามบ้านทุกบ้าน สำนักที่กันเรียน คือ เวลาเรียน เมื่อท่านกลับจาก

เพื่อน "และท่านทำมาหากินอะไรเล่า ?"

ผม "การหากินของท่านก็คือ รับสะดะเกาะห์ นะซิ

(๔)

มีเงินไม่ต้องคบเพื่อน

ผมต้องการหาเงินก่อนหาเพื่อน เพราะเมื่อผมไม่มีเงิน ถ้าตายไปแล้วก็คงจะไม่มีใครเขาจะเอาธุระดูแลผมเปนแน่ แต่ถ้าผมมีเงินมีทองแล้วก็คงมีตั้งหลายสิบคน ซึ่งเปนเพื่อนร่วมสาสนาคอยจะเอาธุระดูแลแต่ผม

(๕)

พระมหาคำภีร์กุรอาน กับ นกผี

คืน ๑ ราว ๒ ก่อน เที่ยง เศษ ผม กับ เพื่อน กำลัง เดิน จะ กลับ พอ มา ถึง หมู่บ้าน แห่ง ๑ ก็ แว่ว ได้ ยิน เสียง คน อ่าน กุรอาน ผม จึ่ง บอก เพื่อน ผม ว่า "ที่ บ้าน นั้น เห็น จะ มี คน เจ็บ มาก เต็ม ที่ แล้ว เขา จึ่ง อ่าน กุรอาน" เพื่อน เขา ก็ รับ ว่า "จริง" และเขา ยัง พูดต่อไป ว่า "เมื่อ กี้กัน ก็ ยังได้ ยิน เสียง นก ผี มัน ร้อง อยู่ ที่ บ้าน นั้น"

(๖)

ถาม—ตอบ

คน นอก "คำ ว่า" อ่าน เมาลู๊ด และ กิน เมาลู๊ด แปล ว่า อย่างไร ?

เพื่อน "แปล ว่า" อ่าน เด็ก และ กิน เด็ก

คน นอก "ยังงั้น คำว่า" เมาลู๊ด ก็ คือ แปล ว่า เด็ก นะซิ

นาย "ผม"

الترغيب والترهيب

คู่รักของท่าน !

เมื่อ ท่าน จะไป หา คู่รัก ของ ท่าน ก็ คง จะ ต้อง แต่ง กาย ด้วย เสื้อผ้า ที่ สวย งาม แล ประดับ อาภรณ์ อัน งาม วิจิตร์ กับใส่ เครื่อง สุคนธรส อัน

หอม จรุง กลิน แล ต้อง เตรียม สรร หาคำ พูด ที่ ถูกใจ เจ้า หล่อน โดย ท่าน หวัง ว่า จะได้ รับ ความ รัก จาก เจ้า หล่อน แต่ เรา (อัล—บิดายะห์) เสียใจ ที่สุด ที่ จัก ต้อง กล่าว ว่า เวลา ท่าน จะ ทำการ ละหมาด แด่ พระ อัลลาห์ (ซ บ) เจ้า ผู้บังเกิด โดย ท่าน หวัง จะ รับ ความ ดี ความ ชอบ จาก พระองค์ (ซ บ) ท่านหาได้ เตรียมตน เหมือนไปหา คู่รักของ ท่านไม่ ตรง กัน ข้าม ท่าน กลับไม่ เอา ธุระ ที่ จะ แต่ง ร่าง กาย ของ ท่าน ให้ เรียบร้อย (อ. ๓๐ ซ. ๗) แลท่าน หาได้ เตรียม กาย, วาจา, ใจ ที่จะ เข้า เฝ้า แด่ ฉะเภาะ พระ ภักตร์ ของ พระ อัลลาห์ (ซ บ) ให้ เที่ยง ตรง ตาม ที่ พระ องค์ บัญญัติ มาไม่. ดู (อ. ๔๐ ซ. ๒๐)

อา ! ท่าน พี่ น้อง ร่วม สาสนา ของ เรา ทั้งหลาย ! ! การ อิบาดะห์ ที่ ท่าน กระ ทำ กัน อยู่ ใน ปัตยุบัน นี้ ที่ แท้ ก็ คือ เสบียง ของ ท่าน ใน อนาคต เพราะ ฉนั้น ถ้า เสบียง ที่ ท่าน เตรียมไปใช้ ใน วัน น่า ไม่ เปน ที่ ถูก ต้อง ตาม ตำรา แล้ว เสบียง ที่ ท่าน ทำไปโดย ประ มาท นั้น มิใช้ ไม่ ได้ หรือ ? เพราะ เหตุ นี้ ขอให้ ท่าน มุสลิมีน ทั้ง ชาย หญิงจง ระวัง จริยา วัตร์ ใน การ อิบาดะห์ ให้ จง มาก เพื่อ เสบียง ของ ท่าน (อมั้ล) จะ ได้ เปน ที่โปรด ปราน แห่งพระ อัลลาห์ (ซ บ) ผู้ เปน เจ้าของเรา แล้ว ท่าน ก็ จะได้ รับ กุศล บุญ แล ความ สุข ใน ปรโลก (อาคิเราะห์)

การที่จะให้ จริยาวัตร์ ในการ อิบาดะห์ ทั้งหลายได้ เปนไปโดย ละเอียด ละออ นั้น ก็ จะต้อง ทราบ ถึง กฎ และ วิธี ของ การ นั้น ๆ โดย ถ้วน ถ้ เสีย ก่อน เพื่อ ป้องกัน มิให้ ท่าน ทำการ ละหมาด และ สิ่ง อื่น ที่ เปน การ อิบาดะห์ เหมือน อย่าง นก ขุน ทอง พูด ภาษา มนุษย์ แต่ การ ที่ จะ

เรียนรู้ให้ละเอียดละออนั้น ก็ต้องอาศรัยครูผู้มีความรู้ และสามารถพอที่จะชี้แจงแยกย้ายให้ถี่ถ้วนได้

เรื่อง ๖ อย่างของนายผม เปรียบดังหินสำหรับตรวจทองคำว่าจะแท้หรือไม่แท้ ที่อัล_บิดายะห์ให้ลงก็เพื่อจะให้ท่านผู้อ่านได้สอบกับความเปนไปของท่าน ขอท่านอย่าพึงเข้าใจผิด

الاخلاق، العلم، المواعظ

ท่านบรมศาสตราจารย์ อลี (รด) ได้กล่าวว่า—"ท่านจงเปนผู้สอนวิชชา หรือเรียนวิชชา หรือคอยพึ่งวิชชา หรือคบกับผู้มีวิชชา ท่านอย่าเปนคนที่ ๕ จะเสียหาย

ท่านคะลีล—บ—อะหมัด นักกวีซึ่งมีนามอุโฆษได้แบ่งมนุสส์เราออกเปน ๔ ประเภท คือ (๑) เปนผู้รู้แลเขารู้ตัวเขาว่าเขาเปนคนรู้ ชนประเภทนี้ เราต้องเรียนกับเขา (๒) เปนผู้รู้แต่ไม่รู้ตัวว่าเปนผู้รู้นี้, เปนคนเผลอ ธุระกับการตักเตือน (๓) ไม่ใช่ผู้รู้และรู้สึกตัวว่าไม่รู้ ชนประเภทนี้ ต้องการกับการสั่งสอน (๔) ไม่ใช่ผู้รู้แต่ไม่รู้สึกตัวว่าไม่รู้ ชนประเภทนี้ได้ชื่อว่า "โง่แกมหยิ่ง" ไม่ควรเราจะเอาธุระ

อัล_บิดายะห์ ขอวิงวอนต่อพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ) จงบันดาลให้มนุสส์ประเภทที่ ๔ ดังกล่าวแล้วนั้น มีจำนวนลดน้อยลง ในหมู่มนุสส์ปัตยุบัน และอนาคตสมัย อามีน! ยาอัลลาห์!!

ระเบียบการ

อัล–บิดายะห์

คำบำรุง ๑ ปี ๓ บาท รวม ทั้ง ค่า ส่ง เสร็จ

ขาย ปลีก เล่ม ละ ๓๐ สตางค์

การ ส่ง เงิน หรือ การ ติดต่อ ที่เกี่ยว ด้วย เรื่อง เงิน แล การ บอกรับ โปรด ส่ง ตรงไปยัง นาย อับดุลเราะห์มานมัศอูดี ๑๒๕๔ คลอง บาง กอก จังหวัด ธนบุรี สำหรับ มุรีด ๆ ใน มัดรซะห์ ต่าง ๆ คิด ค่า บำรุง เพียง ๒ บาท ต่อ ๑ ปี แต่ ตวน กูรู ของ มัดรซะห์ นั้น ๆ ต้อง เซ็น รับ รอง ด้วย

อ่านอักษรย่อ

(ซ)	ซ็อล ลัลลาฮุ อลัยฮิวะซัลลัม
(ซบ)	ซุบฮา นฮูวตะอาลา
(รด)	รดิยัลลาฮุอันฮุ
(อ.–ซ.–)	อาลัยฮิ ซุเราะห์
(อล)	อลัยฮิซ ซลาม
(อม)	อุมมัลมุ มินีน–มารดา ของ) มุมินีน
(รดฮ)	รดิยัลลาฮุอันฮา
(รฮ)	รฮิมะฮุลลาฮุ
–บ–	บิน–บุตร์
–บ–	บิน–บุตรี
(ฮร)	ฮระซะฮุลลาฮุ

الثناء والشكر

คณะ ขอ ขอบ ใจ ต่อ ท่าน ที่ ได้ กรุณา ส่ง เงิน ค่า บำรุง ล่วง น่า มายัง คณะ ซึ่ง นับ ว่า เปน เครื่อง ชู ชีพ ของ อัล—บิดายะห์ ที่ จะเผย แผ่ สิ่ง ซึ่ง เป็น คุณ เปน ประ โยชน์ แก่ชาติ สาสนา สืบ ไป และยัง เปน การ

البر والإحسان อิกโสต หนึ่ง

ขอ พระ องค์ อัล ลาฮ์ (ซบ) ผู้ ทรง อภิญ ญาณ จงทรง โปรดให้ ท่าน เหล่า นี้ ได้ ดลความ สุขสวัสดิ์ ทั้งในโลก นี้และ โลก น่า ด้วยเทอญ

อนึ่งคณะ จะได้ ประกาศ นาม ของ ทุก ๆ ท่าน ที่มีเมตตา จิตต์แก่คณะ ตั้ง แต่ ฉบับ ที่ ๓ แทน ใบ เสร็จ รับ เงิน ต่อ ไป